



Një histori rrënqethëse

nga Achim Bröger

übersetzt von: Gladiola Popa



-A e ke parë zotin Felix dhe zotin Konrad?
- e pyeti burri me çadër gruan me një qen daks.

Unë besoj, se ata nuk e kanë përshëndetur njëri-tjetrin.

-Pa u përshëndetur, - murmuriti gruaja me qenin daks.



Ajo vazhdon të ecë duke tundur kokën, dhe takon burrin e shëndoshë në qoshen tjetër të rrugës.

-Imagjije, - i tha ajo atij, - zoti Felix dhe zoti Konrad as edhe nuk janë përshëndetur.

Edhe ata e kanë parë shtrembër njëri-tjetrin.

-Pa u përshëndetur dhe parë shtrembër, - përsërit burri i shëndoshë duke gulçuar.






Pastaj ai vazhdon të ecë, dhe takon në qoshin tjetër të rrugës burrin e rëndësishëm me një çantë dokumentash.

-Mirëdita, burrë i rëndësishëm me një çantë dokumentash, - përshëndet ai.

A e di të renë e fundit?

Zoti Felix dhe zoti Konrad nuk e kanë përshëndetur njëri-tjetrin.

	<p>E kanë parë me zemërim njëri-tjetrin dhe përveç kësaj kanë kaluar si të tërbuar përbri njëri-tjetrit.</p> <p>-Pa u përshëndetur, parë me zemërim dhe kaluar si të tërbuar përbri njëri-tjetrit, - përsërit burri i rëndësishëm me çantë dokumentash.</p>
	<p>Pastaj ai vazhdon të ecë, dhe takon në qoshin tjetër të rrugës burrin shakaxhi.</p> <p>-Ai, zoti Felix, dhe zoti Konrad më bëjnë merak.</p> <p>Ata nuk e përshëndetin më njëri-tjetrin.</p> <p>Prandaj, shihen me zemërim, dhe e kërcënojnë me grushta njëri-tjetrin.</p> <p>Dhe njëri prej tyre duhet ta ketë shtyrë tjetrin, madje, do ta ketë rrëzuar atë patjetër përtokë, aq të tërbuar ishin me njëri-tjetrin.</p>
	<p>Zoti Felix e ka rrëzuar me siguri përtokë zotin Konrad, sepse zoti Felix është më i fortë.</p> <p>-Pa u përshëndetur, parë me zemërim, kërcënuar me grushta dhe rrëzuar përtokë, - përsërit burri shakaxhi.</p>
	<p>Pastaj ai vazhdon të ecë, dhe takon në qoshin tjetër të rrugës gruan e vogël me një kapele me lule.</p> <p>-Përshëndetje, - i tha ai asaj, - kapele e bukur, ajo gjëja në kokën tënde.</p> <p>-Pra, imagjinoje, ai, zoti Felix nuk e ka përshëndetur të mjerin, zotin Konrad, dhe e ka parë me zemërim atë.</p>



Ai e ka kërcënuar atë duke i ngritur grushtin.

E ka rrëzuar edhe përtokë në rrugë, aq sa për pak do ta kishte shtypur makina.

Nëse ajo zonja Konrad do ta marrë vesh këtë gjë, me siguri do ia tregojë qejfin zotit Felix.

-Pa u përshëndetur, parë me zemërim, kërcënuar duke ngritur grushtin dhe e rrëzuar përtokë, aq sa për pak e shtypi makina.

Fatmirësisht zonja Konrad do ta ndihmojë të shoqin, - tha gruaja e vogël me një kapele me lule.



Pastaj ajo vazhdon të ecë, dhe takon në qoshin tjetër të rrugës burrin çalaman.

-Si je? – e pyet ajo.

-Keq, - thotë ai.

-Por, zoti Konrad ndjehet më keq, - thotë gruaja me një kapele me lule.

Zoti Felix, ai i paedukati, nuk e ka përshëndetur atë, e ka parë i zemëruar, e ka rrëzuar me grushta përtokë dhe e ka rrokullisur atë para një makine.

Eh, si duket ai tani!

Gunga të mëdha në kokë, një sy i nxirë, shumë keq.



Fatmirësisht zonja Konrad është e fuqishme dhe do i japë atij një dackë të mirë.

Unë sapo e pashë atë në dyqan.

Po blinte konserva.

-Pa u përshëndetur, parë me zemërim, rrahur me grushta në sy dhe gjuajtur me shqelm te kërcelli i këmbës.



Prandaj zonja Konrad do ta rrahë mirë e mirë zotin Felix, - thotë burri çalaman dhe vazhdon të çalojë, e takon në qoshin tjetër të rrugës burrin qeros.

-A ke dëgjuar gjë? - e pyet ai atë.

-Ai Felixi, ai rreckamani, nuk e ka përshëndetur të gjorin, zotin Konrad, e ka parë i zemëruar atë, e ka rrahur me grushta në sy, i ka gjuajtur me shqelm te kërcelli i

	<p>këmbës, e ka hedhur në rrugë, aq sa për pak u rrokullis poshtë një makine.</p> <p>Gunga të mëdha, një sy i nxirë, gjithçka shumë keq.</p>
	<p>Por, pastaj erdhi zonja e fuqishme Konrad.</p> <p>Ajo ia tregoi qejfin zotit Felix.</p> <p>Sharë, shkelur gishtin e këmbës, hedhur në kokë një konservë me fasule.</p> <p>Aty ishin edhe fëmijët e Konradëve.</p> <p>Fëmijët e Felixit dhe gruaja e Felixit kanë ardhur me vrap.</p> <p>Përleshje e madhe! Erdhën edhe makina e policisë dhe ambulanca, nuk mungoi as zjarrfikësja, edhe ajo bëri qull gjithçka.</p>
	<p>-Pa u përshëndetur, parë me zemërim, gjuajtur me grusht në sy, gjuajtur me shqelm te kërcelli i këmbës, dhe rrokullisur poshtë një makine.</p> <p>Gunga të mëdha dhe një sy i nxirë.</p> <p>Përleshje e madhe e familjeve me policinë dhe ambulancën.</p> <p>Fatmirësisht erdhi zjarrfikësja, dhe pastaj të gjithë u bënë qull, - përsërit burri qeros dhe murmurin:</p> <p>-Kujtdo mund t'i ngrihen qimet përpjetë me këto gjëra.</p>
	<p>Pastaj ai vazhdon të ecë, dhe takon në qoshen tjetër të rrugës ... të mjerin, zotin Konrad.</p> <p>-Oh ... më vjen vërtet tmerrësisht keq, - thotë burri i trashë qeros.</p> <p>-Hë, si je?</p> <p>-Shumë mirë, por fatkeqësisht nuk kam kohë.</p> <p>Unë do të takoj pikërisht shokun tim, zotin Felix. Bashkë duam të pimë një birrë.</p>



-Këtë nuk e kuptoj, - habitet burri qeros.

Zoti Konrad nuk çalon, nuk është bërë qull.

Ai duket dhe vepron ashtu, sikur të mos t'i kishte ndodhur asgjë.

Këtë vërtet nuk e kuptoj.“ - habitet edhe njëherë ai.



Fund